

زندگی را الهام نام و نیست

میرزا

زندگی ءراہلک نام ءنیست

زندگی ءراہلک نام ءنیست

منیر مومن

شنگار: اوتاک مکران

زندگی اور اہلک نام و نیست

(تو ایس حق و مُنز پہ شائرؔ)

کتاب

زندگی اور اہلک نام و نیست

شائرؔ

منیر مومنؔ

اول چاپ

مارچ: 2019

سرتاک

نذیر احمدؔ

نہاد

250

ہنگامہ کار: اوتاک مکران

نامدراج

(سُہب، مُرگ و مُزیر و نام و)

کسے است انت کہ ہر شپ کئیت

اے شہر و پتگیں مُرگانی سر و چنڈیت

وتی پر نکشیں آوازاں.....؟

من چے زاناں.....؟ من چے دیستہ؟

ہے زیبائی و پالاتگیں کہپے کہ ساچانیت

اجب یک تراشگیں شہم، نگارینیت

تواراں، بانزلاں و بے تواریاں

.....

نچین

سوچ

- 9..... تھنائیں کونجے زہیر
- 11..... ایوکی ۽ گم بلان انت
- 12..... گوں تئی اہد ۽ استاراں
- 15..... بہار سوٓت کماہاں بہ بیت
- 16..... تئی پینگیں نام ۽ گراں
- 18..... تئی بدن کہ زروانے

یبار

- 21..... زمین
- 24..... شیر
- 25..... آزمان
- 26..... ہنکین
- 27..... ریپ
- 29..... بیوانکی

- 30 سہب
- 31 واب
- 33 شہر
- 35 زندگی
- 39 سر تیچک
- 40 دز مال
- 42 دس
- 43 زمانگ
- 44 ہمراہ

وسونہ

- 47 دانکہ چخت ۽ مریت
- 49 کتر ہے سر جنت دے
- 51 شب ۽ سروز ۽ اڑیں
- 52 دیدگانی اپتگیں بازار ۽
- 54 شب کنیت ماہ ۽ درنگ بیت
- 55 آشنایے تئی وڑا

- 57..... پتو بیٹ پہوت بہ جنزیت
- 58..... ہر تماشا ہزیت تماشا کن
- 60..... آپ ءِ سرا چرا گے
- 62..... مہلبے بہ مُش دمکاں
- 63..... بہ بیت آگاہ دمانے واب
- 65..... نہ چولے زندگ متنگ ات
- 66..... اندر ءِ ساچان انت جنگے
- 68..... موجریں دردے ءِ تماہاں
- 70..... کشکے چاریت واب کپیت
- 72..... شکلیں اوستاں زہر چاریناں
- 74..... ہوشام ءِ سنگرینیت پدا
- 75..... کشک ماں اوستانی تنداں
- 77..... چنچو دور ءِ درابروت مردم
- 78..... پخے، کشکے، پدے
- 80..... ساہ ءِ جان بوتنت جتا
- 81..... اتک ءِ پہوت
- 83..... نشنگ انت ءِ کجا کجا

- 84..... بزدوراں و اباں بہ لڈاں
85..... بنوش ہر تہاری ء
86..... چہ چہاگاں جتا
89..... بس اے زروکیں

عمر

- 91..... زندگی و راہلک نام و نیست
102..... سنو ترا چے دوست بیت
104..... منی گیا باں
107..... جہانائی
113..... بکتہ
115..... تم تہی بنزیریں
117..... چلدگ... (۲)
121..... تو ضمیر چہ ظہم ء
123..... بگ متکلیں رواج
125..... مناگون نمراں مہرانت
127..... مار

..... 48

..... 58

..... 68

..... 78

سؤا

..... 88

..... 98

..... 104

..... 107

..... 113

..... 115

..... 117

..... 121

..... 123

..... 125

..... 127

تہنائیں کونجے زہیرتئی
اے آ زمان ۽ شیشگیں تمبو ۽ چیرا سوت جنت
دانکہ اے دنیا آگہ انت داں باز دیرا سوت جنت
سوتانی ہیر ۽ پوپلاں
گنداں چوپیل ۽ سر پتگنت
کسکافی دل بند ۽ سرا
کاڑی ملاریں دیدگاں

.....

تہنائیں کونجے زہیرتئی
مونجے وتی سُنٹ ۽ رجیت دردے پتائیت بانزلاں
منیمانی آ زمان ۽ سرا بال انت چو ارشی دُلداں
ہستی ۽ گیا بان ۽ دل ۽
چو کہ چراگ ۽ روک بیت

ہر تگلیں دل بود کنت
ہر چم کو نہیں نوک بیت

.....
تہنائیں کو بجے زہیر تئی

کنیت ز اپرانیں دیگر ۽ ارسانی آس ۽ نوشگ ۽

یک عاشقی اکرارے ۽ جگبند ۽ شن ۽ پروشگ ۽

و ہم ۽ گماناں نمب جنت

سہت ۽ دماناں نمب جنت

ہوشام ۽ بکشیت زندگی

شار ۽ گشاناں نمب جنت

تہنائیں کو بجے زہیر تئی

ایوکیءِ گم بلان انت دل سُچیت دنیا سُچیت
دل کہ دنیا یے ٹہان انت دل سُچیت دنیا سُچیت

مہکجءِ شُنءِ خمارءِ گلزمین ہم کدہے
کدہءِ ازگار مان انت دل سُچیت دنیا سُچیت

ایوکءِ اوشتانگاں تی اہدءِ دریاہ تہا
آس چو چولءِ پُرشان انت دل سُچیت دنیا سُچیت

ما چراگانی تہا الوت وتی مانداشتگ انت
گواتءِ دامن بنگران انت دل سُچیت دنیا سُچیت

ہو منیر اوستءِ پُراں پھریز چمءِ شیشگءِ
آس عشقءِ مہروان انت دل سُچیت دنیا سُچیت

گوں تئی اہدء استاراں
داگ شبء را پرداراں

زندگی تئی عشقء
شرکنیں یہ داواے
شہرء چم دستء انت
دل منی تماشاے
تئی گمء گہنکارء
بیا گناہے مٹاتہ
روچے ہلکے مانداشته
روچے راہے مٹاتہ

تئی دیوانگءِ پتو

آپءِ رنگ پچ گپتہ

آس گچنءِ کرتہ

زندمان نازینتہ

تئی گمءِ پشومانی

تالہءِ گورا داتہ

گوات زرتہ بادینتہ

ماہ جہلءِ نادینتہ

.....
ما کہ پتو سرگپتیں

کشکاں شیر رودینتہ

دل گوں بینگاں مینتہ

عشق انچیں درمانے

بے کراریں ارواہءِ

تراولانءِ پاشینیت

واہگانی کرپاسیں

درداں آس چاشینیت

.....
دامنء دلء بستہ

روشنائیں تاہیرے

یک درآمدیں دردے

آشنائیں تاہیرے

گل جہان اوشتاتہ

بس روان بوتیں ما

پتو واب گندانء

ماہکان بوتیں ما

بہار سئوت کماہاں بہ بیت ۽ تو بیائے
پتو اے دل منی راہاں بہ بیت ۽ تو بیائے

گوں ارساں میناں من امروز ۽ شادہ ۽ رنگاں
ہزار درد نگاہاں بہ بیت ۽ تو بیائے

اپتگیں گوات ۽ گشان ۽ مہ بند اہوالاں
کسے چہ شہر ۽ دراہاں بہ بیت ۽ تو بیائے

اے دُوری ۽ دریں رنجاں کناں من نازینکے
گھی یے سبزکیں شاہاں بہ بیت ۽ تو بیائے

منیر اے وہد وتا داں کدی بکنت ملما
تگرد ۽ اُمبر ۽ پتاہاں بہ بیت ۽ تو بیائے

تئی پینگیں نام ۽ گراں

بیرے من ہوشام ۽ گراں

زیر شلنت درد انگیں

ہاتر ترہنت دیوانگیں

دل روک بنت پروانگیں

تئی پینگیں.....

اوستانی امبوسیں چمن

رولہ تئی لٹھانی پن

توبہ چہ آسیں وسوساں

جی پہ تئی نودیں بدن

تئی پینگیں چٹانی وتن

تئی پینگیں.....

لُنَجِیْسِ زِرِّے دِل بُکِّتِے
آزماں زَمِینِے دُکِّتِے
دوشِ وَ مَن آگاہِ اِتاں
ماہِے تئی در طُکِّتِے
گیوارِ سِخِے چُکِّتِے
تئی پینگِیں.....

مِسکِے اِیرانی اَمَلِ
آدینکِ دِل مہکانِے پُلِ
جُزئِے تو دریا چولِ جنتِ
بیاءِ مَن اِچ مَن بے پُلِ
تہنائِیں گمِ زیبا ئِیں ہلِ
تئی پینگِیں.....

تئی بدن کہ زروانے
 تئن شیشگاں کرتہ
 آس توشگ ء زرتہ
 دل شپاد درپکتاں
 برزیز اہداں سرپکتاں
 پہ ترا اے بے وطنان
 آزمان گوازینتہ
 گل جہان گوازینتہ
 تئی بدن کہ زروانے

.....

شہر راہ نہ دنت کس ء
 دل پناہ نہ دنت کس ء
 چو کہ تیر ء پیئم ء انت
 سگ ء پتو کا انت

بس تئی رضا گون انت

هر دیار یل داتہ

چینچو کار یل داتہ

.....

واب پتھاں سرکش انت

چو انارےء پیش انت

واہگے ہتم سبزیت

چار نیمء گم سبزیت

مہرء زندگانیء

قول گوں من ہمراہ انت

چول گوں من ہمراہ انت

تئی بدن کہ زروانے

یبار

زمین

دے، کدّ ہے، دریگے
دریگ ء دیم ء و ابے نادیناں
کدّ ہ ء تہا ارمانے ایرکناں
عُ دل ء
دل ء تہا چنکے ہاک کہ زمین ء بو ء بکنت

ہمودا کہ ہیچ مہ مانیت
اودا لم چیزے نہ چیزے پشت کپیت
منی رکز اسہ درپ است
بلئے اے سہیں بجر بیرگ ء ہورک نہ بنت

منا چه بير ڪے ۽ ڪر ۽ اوشتگ ۽
 در چڪے ۽ چير اوشتگ و شتر بيت
 اے گوش که چه زر ۽ سر برا کليت
 زمين ۽ دوستريں دز گهار انت
 مدام په زمين ۽ سبز کيس مهراني
 و شوا ديس رازاں گواچي کنت
 ۽ برے برے ز باد مينگيں بنگاني بگهاں هم کاريت
 يک انچيں روچه که
 زمين ملا راں گپتگ ات
 منا گشت ۽
 که بير ڪ ۽ مگر از يکيں مات ۽ چک ات
 مگر از جامگاني لک کنگ ۽ کار دنت
 ۽ بير ڪ و اباني چنگ ۽ ريچک ۽
 چماروچ ۽
 من هر جاہ که بير ڪے گنداں
 تچان باں
 تاں هما و هده ۽ که وتي در چک ۽ سا هگ ۽ سر بياں

مرچی جمبر اں بستہ
گوش گوں وتی گواچیاں سر بوتہ
زمین وتی ملاراں سئوتے کنگا انت
۽ من وتی در چک ۽ چیرا نشتگاں
مناسہ در پ گوں
دلے، کدہ ہے، دریگے
دریگ ۽ دیم ۽ وابے نشتہ
کدہ ۽ تہا ارمانے
۽ دل ۽ تہا چنکے ہاک
کہ زمین ۽ بو ۽ کشت
ہمودا کہ ہیچ مہ مانیت
اودا لم چیزے نہ چیزے پشت کپیت

شمیر

منی شمیر شیتا نین زہگے
ہما ہاموشی ء دز جنگ ء جہد ء انت
کہ منی تو ار ء سر برا
چو مرگ ء بال انت

آزمان

اگس اناگاہ یک شے

تو امیں استال

منی چٹمانی تہادر بیائنت

من وتی دیدگاں تئی گٹ و دور دیاں

و آزمان و زمین و ایر گیجاں

ہنکین

تو انچیں شہرے ہنکین کتہ
 کہ اچ من سک نر یک انت
 ہمینچو نر یک کہ اود ۽ مردم
 ہر شپ منی و ابانی تہار و ۽ آ کنت

تو انچیں شہرے ہنکین کتہ
 کہ اچ من سک دور انت
 ہمینچو دور کہ
 اگس من شپ ۽ ماہ ۽ بدل ۽
 تی شہر ۽ چراگاں چارگ بلوٹاں
 مناچ گندگ نیت
 تی ہنکین
 ماہ ۽ منی و ابانی نیام ۽
 کجام جاگہ ۽ انت؟

ریپ

شپ چرتانی تہا ساہ کشگا انت
 دُور چراگے ۽ روکیں وٹ ۽ گوات انچوسر یزگا انت
 گشنے.....

کسے ۽ وا بے گشتہ ۽ قبر کتہ
 ۽ پدا قبر ۽ سرون ۽ بیر کے مک کتہ
 بلئے بیرک ۽ سما نیست
 کہ شپ چرتانی تہا ساہ کشگا انت

زندگی ۽ راہلک نام ۽ نیست

۽ ایوکی مردے ۽ تہا نشہ

نود، کوش

پل، مہر، زیر، رنگ

ہما گللیں شے آں جیرگ ۽ انت

کہ ادا نیست انت

شپ چرتانی تہا ساہ کشان ۽

ارمانی انت

کہ مہلوک موتک ۽ و ہد ۽ ہم

وتی رد دیگ ۽ ہیل ۽

یلہ دات نہ کنت

بیوانکی

تئی بیوانکی ۽ جُز
منی شیرانی پوش ۽ تہا انت
تئی ہاموشی زیریں کتابے
کہ لیز ایر بارت
۽ معنالپگ کنت

سُہب

سُہب روشنائیں زگرے

سارتیں دعایے

کہ چٹمانی رحل ءِ سرا یر بیت

ءُ بیوانکس سوتے بندات کنت

مُرگ.....

مُرگ بس اے سوت ءِ زیر کار انت

گوں مرگاں آگاہ یوگ

پمشکہ الم انت

دانکہ ارواہ برہنگ مہ بیت

سارتیں دعایے پوشیت

ءُ چم تہنامہ بنت

روشنائیں زگرے چاگرد بکثت

واب

کسے منی پچمانی تھا

نشہء استالوں حساب کنگانت

یک.....دو

ع پدا بیہال بیت کہ

آیا پخت و اب قبر کتہ

.....

تو آگاہ بوتینے

من ترا پیشداشت

کہ آ زمان

روح ۽ وابے

۽ شپ ۽ دروازگے

کہ پشتی نیمگ ۽ کبل انت

.....

برے برے کہ من

زمین ۽ کانگڑوے کنان ۽ بال دیاں

گڈا دیوال ۽ آدمیم

ہرچی کہ گندگ بیت

آہاں منی چم چتہ نیاریت

شہر

چد ۽ پیسر
کہ منی شہر برہنگ بہ بیت
مناتمبویے پکار انت
شما دمک ۽ دیوال کشتگ
۽ بیہال بوتگ ات
کہ ہورمہ بیت اے تئی بنت
اے میتگ ۽ ہر دلوت ۽ چٹمانی تھا
یک دانکے نبشتہ انت کہ
نوں باید انت سنگ آپ کنگ بہ بنت
جمبر مرگاں زرت ۽ پہ و تا گد جوڑ کتگ

اے زمانگ

اگس دگے پتگے زندگ بہ مانیت

گڈ ادگانی سرار بیدگ سپر کثت

منا نہ دمک ۽ دیوال لوٹیت

نہ ہور ۽ جمبر

منابس تمبوئے پکار انت

کہ آسماں شمسے چمائی تہا بہ جناں

۽ وتی شہر ۽ ستر پکناں

زندگی

زندگی بس زندگی انت

نہ گرم نہ سارت

نہ نیزگار نہ مکیم

اتوں اے گوات چہ زربار ۽ کشک ۽ انت

دمانے رند

اگس چہ روبرکت ۽ بہ کشیت

رہسر ۽ وڑو دیں بوٹک ہیچ گلگ نہ کنت

اے لگ ہے وڑ جنزان کنت

نیکہ کشک ۽ آتر اپ ۽ ندارگ مٹ بنت

بس دوز کمئیں تکانسربنت

۽ زندگی دوزے نہ انت

زندگی بس زندگی انت

بلو گلکسہر مرچاں کور انت

وتی لوگ ۽ تہنا کپتہ

بلئے اودا ہر شپ چراگے روک انت

منامد ام اے چراگ ۽ سرا بڑگ بیت

انچو کہ من چہ بلک ۽ پُرسگ لوٹاں

زندگی ۽ ترانگ ۽ کیاں

بلئے گلکسہر -----

بے گم ہیچ نہ جیڑ بیت

زانت کہ چراگ ۽ زندگی

باز جاگہ ۽ مپیت ۽ روک انت

زندگی بس زندگی انت

مُج ندرگ ءے میسینگ اَنت

تو امیں چاگردے ہنوش کتہ

اگس انا گاہ بے تو اربہ بیت

زندگی ہما پیم جنزان کنت

بس ہے یکیں دمان ء

زندگی ایسپ کر ءے چہرگ ء جنت

بلتے پدا

ایسپ کہ گداں چندیت ء پادکنیت

گڈ اپڈ ر بیت کہ

زندگی بس زندگی اَنت

گوستگیں سال ءے پرش وار تگیں لشکر

امبری پداپہ داوا ء ساڑی اَنت

لشکر ءے ہواریں ہر کس جیرگ ء اَنت

تیر، کاٹار، سگار ء اسپر

زندگی کسے چمائی تہا سہرانہ بیت

داں ہما و ہدا کہ داوا پدا بند ات بیت

تیر وار تگیں سپاہی یے کپیت
۽ چم ۽ گڈی رندا کہ شہم انت
اودا دوسالی جنگیں زہگے ۽ اکس پد ر بیت
زندگی اتاں
دگہ یکے ۽ دست ۽ تیرے کمائیت
تہ آئیہیال کثیت کہ
جنگ ۽ رند
پہ وتی چکاں گد زورگی انت
۽ تہت ۽ سستگیں روت نوک کنگی انت
زندگی بس زندگی انت
نہ گرم نہ سارت
نہ نیزگار نہ مکیم

سرچک

اگس سرچکاں ہبر بکتیں
مردم سک پاشک بوتگ ات
منی ۽ وتی گواچن ۽ زانگ لوٹ ۽
گڈ اسرچکے تیر بہ جن

۽ پدا.....

ندارہ بکن کہ مہلوک
میت ۽ کئی مالش ۽ ایرونت

.....

گند ۽ سرچک بہ لڈ انت
مے وڑیں بازینے درانڈیہہ بیت

دزمال

آدانک کہ گوں مرگاں سفر گت مہ کنت

شیرے نہ بیت

آچم کہ زمین ء جا گاہ دات مہ کنت

واب چرائی نارزابت

بندیں دریگانی شماں ساہ زور و کین ارمان

شب ء گناہ انت

من انچیں مرگے زاناں

کہ مدام چہ استیناں دزمال دوزیت

۽ وتی دوستاں ٹیکی دنت
دزمال پہ زندگ یوگ ۽ ارس لوٹنت
مُر گے پہ چینک ۽ جہل ۽ کثیت
۽ چہ وتی سُنٹ ۽ واہگ ۽ مہر گے دَور دنت
پدااے مہرگ ہرچم ۽ تہار دیت
۽ دزمالانی زندگ سبزان کنت

ڏس

تو گوں من ۽ مینچو تو ٽو ٽو ٽو
 که اگس کتے اچ من
 منی ڏس ۽ بلو ٿیت
 من ٻچ گشت ۽ نه کننا
 ہے وڙ من بجر نه زاننگ
 که تی میتگ کجا انت
 بلے دیگر ۽

روح گوں پکیریں آجری ۽
 همانیمگ ۽ که سر ۽ ایردنت
 گڙا من جزم باں که
 تی ۽ تنکین ۽ مودا بوت کنت

زمانگ

زمانگ ہر شپ

منی تہنائی ۽ دُژمانے دنت

۽ چہ دریگ ۽ لکیت

بلئے چہ شہر ۽ در کپت نہ کنت

سُہب ۽ چہ دُرساں پیش

گول من دپ کپیت

وتی دُژمان ۽ منی تہنائی ۽ شموشیت

منی ہمراہ

چہ دروازگ ۽ تہا پُتریت

ہمراہ

تو انچیں شیرے ۽
 کہ من پتولبز یکجاہ نہ کتہ
 انچیں موسے ۽
 کہ من پتولد نہ جتہ
 نہ شکنزے رُپتہ
 نہ تئی ودار ۽
 دیگر مال اتگیں آ زمان ۽ گنجے چار تہ
 منابلس اوستے گور ابوتہ
 اوستے کہ زیبا تر انت
 چہ سارتی ۽
 تو انا تر انت
 چہ زراب ۽
 ۽ چہ سہب ۽ مرگانی تو اراں شیر کن تر انت

من ہے اوست ءرادروشمے دیگ ءجہد ء

اچ وتادوررؤگ لوٹ ات

بلئے آدروازگ چاگرد ءتہاچ نہ بوت

پمشکہ من پتودرنہ کپتاں

تراہچ جاگہ نہ شوہاز ات

من نہ جیڑگے بیگارکتہ

ءنیکہ حیا لے گوپتہ

تو دپ کپتے

نوں پداہچ شوہازگی نہ انت

ہچ جاگہ روگی نہ انت

نہ حیاں سینگارگی انت

نہ لہز درگیجگی انت

بس شیرے ءہمراہ بوگی انت

توانچیں شیرے

کہ من پتوہچ لہز یکجاہ نہ کتہ

بگویند که خداوند متعالی است
 که در آسمان است و زمین را
 خلق کرده و روزی حساب خواهد کرد
 همه را که در زمینند
 و آن روزی که حساب خواهد کرد
 همه را که در زمینند
 و آن روزی که حساب خواهد کرد
 همه را که در زمینند
 و آن روزی که حساب خواهد کرد
 همه را که در زمینند
 و آن روزی که حساب خواهد کرد
 همه را که در زمینند
 و آن روزی که حساب خواهد کرد
 همه را که در زمینند

دستورنامه

در این دستورنامه
 که برای همه مردم
 است و در آن آمده است
 که هر کس که در این
 کشور است باید این
 قوانین را رعایت کند
 و اگر کسی این قوانین
 را رعایت نکند
 مجازات خواهد شد
 و این دستورنامه
 برای همه مردم
 است و در آن آمده است
 که هر کس که در این
 کشور است باید این
 قوانین را رعایت کند
 و اگر کسی این قوانین
 را رعایت نکند
 مجازات خواهد شد
 و این دستورنامه
 برای همه مردم
 است و در آن آمده است
 که هر کس که در این
 کشور است باید این
 قوانین را رعایت کند
 و اگر کسی این قوانین
 را رعایت نکند
 مجازات خواهد شد

دانکہ چخت ۽ مریت ۽ زندگ بیت
یل چراگ ۽ مریت ۽ زندگ بیت

تو وتی لڈگاں مکن مہتل
بلے دریا مریت ۽ زندگ بیت

انچو تہنایاں زندگی اچ من
دور، دور ۽ مریت ۽ زندگ بیت

ما و ۽ یکرندے مر تگیں پتو
اے تماشا مریت ۽ زندگ بیت

تو پہ رنگ ۽ وتی ملور مہ بو
دل چٹاہا مریت ۽ زندگ بیت

ایوکی کش اتہ ڈن ۽ بلے
چو چراگ ۽ مریت ۽ زندگ بیت

دوریں استالے تی یات گشے
دیر دیر ۽ مریت ۽ زندگ بیت

کسے کہ رپت، آنیت پدا
بس اے داوا مریت ۽ زندگ بیت

باندا پیداک ۽ تو، ادا کسے
دانکہ باندا مریت ۽ زندگ بیت

من کہ چاراں ترا، منی چماں
کلیں دنیا مریت ۽ زندگ بیت

کشک ذراج انت منیر دردانی
شب و مہلا مریت ۽ زندگ بیت

کتر ہے سر جنت دے اوشتنت چول دریا ۽ کشک گیا بان ۽
زندمان ۽ گوں مسکرایے کنت چول دریا ۽ کشک گیا بان ۽

عشق ۽ ہوشام ۽ روشنائی ۽ منیم ۽ رنگ ۽ گباراں گار کنت
روچے روچے چو تراول ۽ گریو انت چول دریا ۽ کشک گیا بان ۽

بے ریائیں زہیر ۽ پاڈون ۽ چو سلور ۽ کتار بنت ارماں
وہد ۽ پیشانی ۽ سرا کہ تچت چول دریا ۽ کشک گیا بان ۽

بنت ہمراہ دیوانگیں دمکاں میتگاں دست ۽ دل ۽ نادینت
ہو بلے گڈسرا درامد بنت چول دریا ۽ کشک گیا بان ۽

واہیں دنیا ۽ مچاچانی سرا روکیں کرمانی وڑا لیب کنت
چک جنانت ہر گجا بہ رو انت چول دریا ۽ کشک گیا بان ۽

کنیل ءِ کچ ءِ کساس باز کنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ
ہر کس ءِ انچو گوں وتا نہ بر آنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ

پہ وتی دوست ءِ ہمبونیں دروتاں سر جنانت گوں سینگ ءِ ونگاں
چہ شکارانی پلو ءِ کائنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ

رہسر آنت تئگیں زہیرانی سبز کیں وسوساں پہ ہنکین آنت
من کہ جنزاں تہ کیسگ ءِ چہ کپنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ

سہب ءِ پہ شگل ءِ پوریات ءِ وتی گرد آنت گوں نکشیں مرگ ءِ ماہی آں
دیگر ءِ ہور بنت پمن کائنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ

دوریں ہندانی گواچی اش گوئنت دردے چٹمان آنت ہور کیں دستانی
دیہہ ءِ پریانی کتہاں کار آنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ

ا برم ءِ ازم منیر نیل بہ بنت گوات ہر نکیں گباراں بہ دمیت
دوچاں آستینک ءِ تی مان اڑ آنت چول دریاءِ کشک گیابان ءِ

شپ ۽ سُروز ۽ اڙین ۽ منا چراگے بکن
بیا اے سلگیں شہر ۽ مُج ۽ چراگے بکن

تہار ۽ تٹی ۽ ویرانگ انت منی گوجک
منارا چمگے، پلے پدا چراگے بکن

توار زیمیں دل انت کہ دُچار بنت ۽ کد انت
بُور اے نوبت ۽ بیوانکی ۽ چراگے بکن

تئی کہیباں و بیگاہ ۽ گوات وانینگ
ہمیچو بل کہ اے دیوانگ ۽ چراگے بکن

منیر چنچو تہار انت زمانگ ۽ تالہ
اے شچراگیں گم ۽ میت ۽ چراگے بکن

بے کسب و بے کسب
بے کسب و بے کسب

☆

دیدگانی اپنیکیں بازارءِ
تیران انت موالی میں ڈیوا

یکدمے بے انان بوتیں ما
ایچ مئے نیامءِ دراتکءِ شت دنیا

گوں تئی زینتءِ بہ بنت ہمراہ
یا منی دیدگاں یگر دستا

من وتی اندرءِ نہ باں گندگ
تو اگس ساعتے مہ بے دیما

آزمان و چراگ وام کنت
رنگ و زیبانی تئی باپشت و

لبر ہنکینے سر پرا آپ و
سر جنانت مساپریں معنا

اچ ترا دور اتلگ و جیراں
تو نہ گشتہ من اش کتہ پادا

مرچی دریا پہ مرگاں نازینکے
چولاں سپت و گورا کنت امبا

میتگ و ونڈ کنت اہوالاں
گوات و تئی گوش دیستگنت و ن و

تئی مساماں رمیز بورینت
چو کہ گنگلیں کتابے و تاک و

بیا منیر اے ملوریں دیدوکاں
روشائیں بشارتے پٹرا

شپ کئیت ماہ ۽ درنگ بیت روچ ۽ ماں کوہسار ۽ چریت
سنیلانی ایں چاڑے تی دروتانی رُکسار ۽ چریت

دابانی سبزیں کیلگ ۽ اومان گوات ۽ کئیپ کنت
اے دل شُدیکیں آہو یے دریاء اوپار ۽ چریت

رنگانی ہکے بند بنت استال کنڈیلاں گُشنت
چمانی شہمیں الوتے آزمان ۽ گیوار ۽ چریت

ہوشام ۽ حیمہ روتگاں شنگینیت مہر ۽ گریشگ ۽
کرگشکس چو لے چست بیت گیابان ۽ بازار ۽ چریت

ما ہستی ۽ ہامین شپ ۽ روکیں شگنز ۽ دور دات
تہنائی بُو تک دیدگے دابانی دیدار ۽ چریت

آشنایے تئی وڑا اول نہ انت
کسے اتکہ تہا، تہا اول نہ انت

شپ ٹوں مُرگاں کدوہےء برتہ
کس اداو اب گندگء اول نہ انت

آسے ماندار کہ دلء دامن
ٹوں پہ پونگےء رزا اول نہ انت

من چه وت پرچا بوتگاں اندیم
آ منا انگہ پولگ ۽ اوں نہ انت

آ بہشت ۽ کہ تو پہ وت لوٹ ۽
مے گناہانی ساہگ ۽ اوں نہ انت

لبز ۽ ایمان ۽ دروہ اتہ کہ نوں
تئی ستا تہنا تئی ستا اوں نہ انت

تئی تب ۽ دارگ ۽ گنویں ما
مے گنویں تئی تب ۽ اوں نہ انت

تو اوں بیوانکی ۽ چدا رپت ۽
پمنا ہلک راشگ ۽ اوں نہ انت

شر انت واتر اتے منیر بلے
نوں دیوانگ تئی ادا اوں نہ انت

بتو بیت پہ وت بہ جنزیت یار مردم چے بکنت
تئی گمء مانپوش اتہ بازار مردم چے بکنت

ہر چڑکا چو کہ زیمء رہسراں واب انت ادا
نوں تئی عشقء مہ بیت شیوار مردم چے بکنت

من و گشتگ کہ دریگاں بندکناں و پساں بلئے
شہمگء انت انگتہ استار مردم چے بکنت

اے جہاں بچکندگء ار سے نہ کرزیت، ہو بلئے
کمئیں گریتء باز کندیت یار مردم چے بکنت

یک زہیرے، مرتگیں آسےء گیا بانے، شے
اے بزیں تہنائیء را چار مردم چے بکنت

جیردگاں گوں قرن لیٹان انت دنیا چے بزانت
انگتہ پش کپتہ چینچو کار مردم چے بکنت

من ہما انت کہ منیر ارسانء مہرم سازتہ
پمنا کندانت منی آزار مردم چے بکنت

ہر تماشا ہزیت تماشا کن
چہماں بندیت گُشیت تماشا کن

شہر چو دوستِ مہلبیں میداں
گوں تئی کنپیاں اڑیت تماشا کن

گزنکیں نوبتِ تہاریں لداں
شیکروکے چریت تماشا کن

انچو رُشنائے بیدے تو مرچاں
ہج گندگ نہ بیت تماشا کن

من دلءِ راکتہ چہ وت آجو
دل منارا گُشیت تماشا کن

مہرءِ ہنکینءِ چہماں بند برو
کشک چاتءِ کپیت تماشا کن

تُتی میں شہے آں بچار منا
آس چوں گیریت تماشا کن

سرگراںاںءِ دل نہ بیت ہمراہ
دل کہ ہمراہ مہ بیت تماشا کن

نشہ مرگے منی منیمءِ شاہءِ
وش و شءِ گشیت تماشا کن

اے منی دوستءِ مہرگیں شہر انت
رازے پاداں اڑیت تماشا کن

باز گران انت بلئے سفر عشقءِ
وہدءِ آ دیم بیت تماشا کن

او منی دوست! اینکد رزبیا
دژمنے ہم بہ بیت تماشا کن

ایوکی روک بیت چراگءِ وژا
چو چراگءِ مریت تماشا کن

آپء سرا چراگے زریاں پتا تگ انت
آچم کہ گوں لقاء تئی رپکاں پتا تگ انت

مردم نوں پاداں چمء سرا ایر بکنت بروت
مارے تئی جتائی کہ دمکاں پتا تگ انت

ہوشامء واد مان کنئے سرگرئے کجا
دریا کہ گوں تئی تاجکیں اہداں پتا تگ انت

بریسیت لنکاں برے ترانیت گوں تراولاں
اے زندمان برمشے تگرداں پتا تگ انت

گوں زیمیرےء جنزیت نہ گوں شیرے انسریت
انساں مروچاں وہے سرچکاں پتا تگ انت

شہرء اگس بنیت چراگےء بند بیت
گیابانء اے زہیر کہ درچکاں پتا تگ انت

تو رپتگئے تہ کس وتی جاگہء نہ انت
دوشیگیں ماہکاں گوں گوتباں پتاگ انت

گواتء منارا گشت، ما زندانی نیں بلئے
زنداں پچوکیں کیفیء پاداں پتاگ انت

بے تو ملور انت شپء گشئے ماہ چاردهء
یک شیشگیں کلوہے ماں دنزاں پتاگ انت

اچ ما جتا بئے تو کجام پلوء روئے
ہر کشک ساہداریں مئے پاداں پتاگ انت

اے زندگی کہ قبر انت گنوکانی باتنء
سوتے گوں عشقء دامنء داگاں پتاگ انت

اے آزماں ہوسیں دلء گم کجا ترہیت
وابے کہ آگہیء متاچاں پتاگ انت

چخماں وتی منیر کجام راہسراء کشاں
دردانی برہنگیء را مہکاں پتاگ انت

مہلبے بہ مُش دمکاں وابےءِ ملاراں بُو
بیا کہ سک تہار انت شپ، ہو چراگ داراں بُو

یل کہ ما پہ شوہازءِ دل وتی کتہ تراؤل
تو بہ چم وتی اہداں تو وتی گباراں بُو

بے تو کئے بہ بیت زندگ بے تو چوں ٹہیت امروز
بس چدامہ رو ہچ جاہ، بس ہمے دیاراں بُو

زندگیءِ رپتارءِ مہپراں اڑیں سہتے
آزمانءِ استاراں درساں کار داراں بُو

زندءِ دُتگءِ نادیں کرامءِ دابءِ شاہیمءِ
چندے واب تالاں کن چندے راز داراں بُو

بیت منیر یا مُرگے ناگیاں مکن معنا
تو بہ ذرپش آدینکاں تو وتی نگاراں بُو

بہ بیت آگاہ دمانے و اب گندیت
مہ و پسیت دل تہ چے و اب گندیت

ادا ہوشام درپانی تھا انت
ادا ہر چم تاسے و اب گندیت

منی شیرانی بیوانکیں دیارے
گشے بینگ مکسکے و اب گندیت

وتا اِستال ہر شپ ماندار اَنت
اناگاہ یک دریگے واب گندیت

زیں جُجے مانا ء شہازء
پُئیں جدواییں چھے واب گندیت

تئی رنگ ء دیتگیں وابے زمانگ
پمیشکہ پتو وابے واب گندیت

اے نوبت مرد کے سچ ء سرا انت
داں جہل ء بیئت کپاتے واب گندیت

ترا ہم گیر کار اَنت تئی درآمد
پمن ہم آشنایے واب گندیت

نہ چو لے زندگ منگ ات نہ بوجی یے پش کپتگ ات
تنگیں چھے ء تھا یک کلی یے پش کپتگ ات

کبرانی بیوانکی ملوریں جیڑگے سازان اتنت
ویرانیں گورستانے ء زندانی یے پش کپتگ ات

بے نوریں استالاں چہ جہل بے رنگیں دیوالاں ابید
مے نیام ء ہیچ نیست ات بلے تهنائی یے پش کپتگ ات

آسیں گبارے ء تھا اُزرانی دیدگ ہُشک اتنت
نہ سوت ء نازینکے بل ات نہ ڈیہی یے پش کپتگ ات

امروز آبادیں منیر اچ وت درآمد بوتگ ات
من آست اتاں تو است ات ء ء کمی یے پش کپتگ ات

اندرء ساچان انت جنگے درمیا

بچ مبو اندیم سہتے درمیا

وابء شہمیتء وابء گار بیت

زندگی آہوئی ترا سے درمیا

پتگیں نکشانی باتن گوانک جنت

ہر دریگء قبرانت پچے درمیا

بے سما درکائے پیڑائیت دلء
ایوکی موکوئی تندے در میا

اچ ما پدائے کشکاں بس مونجے تچیت
تچ دنت ہر دمکء بزمشے در میا

چو کہ استالء رُ دیت دزگیر کنت
گلزمینء گم کُٹینگے در میا

بیگہء زوریتء زیمیر کنتیل کنت
یک گنو کے بس بچارے، در میا

روشنائیں کسہے تئی گم بلے
اندرء نندء نیسے در میا

چو کہ اوستے گیمرائے گندے وتا
گواتء دستء انت چراگے در میا

لبتے ایمان انت منیراے ہلکہء
زندگی بانوریں تڑسے در میا

موجریں دردےء تماہاں من
شینکی راڑے وتا پتاہاں من

نوبتء ہورکیں کاسگے گوپنت
بیا کہ ہیرات یوگاہاں من

توگوں کندیلیں لنکاں گوپنت
انچیں وابانی پیرگاہاں من

گلیں ارواہ منی تہا و پس اُنت
چہ ہمک کبرء پاد کاہاں من

آس ۽ کنگ منی کشک ۽ ہنکین
اہدء سرجم تریں گناہاں من

اے منی دوست ۽ مہروانی انت
دُڑمنےء گوں آشناہاں من

چو مچارء منارا پاشک مکن
اچ و تا چیر یوگاہاں من

زہم وابء منا ہر شپ گند اُنت
انچیں و ہدےء جنگاہاں من

کشکے چاریت و اب کپیت
دنیا جُنزیت و اب کپیت

دل آبریشُم جیران انت
چمماں تندیت و اب کپیت

انچیں جاگہ است اودا
مردم بوپسیت و اب کپیت

ما کہ پرائی آگاہ میں
مارا چاریت و اب کپیت

چاڑ چوکیں پادانی
ہنکینے بیت و اب کپیت

تڑیک میا ہوشام منی
آس بُوشیت و اب کپیت

گم داں ترپے آگاہ انت
دریائے بیت و اب کپیت

تئی ملگورے ساچان ۽
گوات نہ کشیت و اب کپیت

شب مہماں مئے آتراپ ۽
کمتیں جُزیت و اب کپیت

مرچاں منیر دنیا ۽ وڑا
چتھاں بندیت و اب کپیت

شکلیں اوستاں زہر چاریناں
گوں دل ۽ وہماں سیاہ کاریناں

بوته استالے عاشقیں ارواہ
پوشتہ کسہاں سگاریناں

گوات ۽ وانیناں تی گم ۽ درس ۽
درچک ۽ داراں شراب واریناں

بیاتئی دردِ مہبء نکشاں
بیگہء بانزلاں نگاریناں

گوں تہاریء پِسک اتہ دمکاں
گریتہ ڈیواہاں راز داریناں

پہ تہاریں دلانی ہوشامء
شنزرتہ شینکاں گلہ داریناں

سرگرے وہدے گشانء لمبء
الوتاں بند دزگہاریناں

نوبتء نادراںیں زہگء را
ترپے تہلیں داوا بواریناں

ہوشامء سگرینیت پدا بیا کہ چول جنت
تئی ریگزاریں دردانی دریا کہ چول جنت

من کشتگ انت چراگ ماں کر کینکیں باتنء
تو ترانگء شپء را بہ پرما کہ چول جنت

بانداتء زہگ ہمودا وتی گوازیں چنت
مرچی گنوکیں دردے ہمودا کہ چول جنت

پلے شپء نسیبء دلء داگ نوک بنت
پروانگء را آس بہ پیڑا کہ چول جنت

چٹمانی برہنگیء را واہاں گورا مہ دے
دستے سرا سمار چراگء کہ چول جنت

نکشیت نگاریں کسبے ہر ترمپء دامنء
زندانی میں زہیرء اے دریا کہ چول جنت

قبر انت گے منیر منی اہدء دامنء
استالاں پیشداریت تماشا کہ چول جنت

کَشک ماں اوستانی تنداں کپتگنت
واب جنز انت ۽ متاچاں مے اڑنت

پنن آزمان ۽ زمین ے دیم بدے
دوریں راہاں مُلک ۽ مردم گار بنت

ہمسفر گوں من شدیکیں نو بے
دل کلاگاں چم پہراں گپتگنت

سر کپنت استال در چکانی سرا
روشنائیں تئی کلوہاں سر چنت

من گمءِ موتکءِ راسؤتے سازتہ
پہ کنیا شینکانی دیدگ نمب بنت

اے منی شیرانی آہو ٹیٹلیں
دلگرس وہمانی بنجاہءِ بخت

نشتگاں ءِ ہلکءِ چمانی تھا
مہرگءِ نکشیں تلب بورینتگت

بیا کہ اہوالاں گبارے پوشتہ
بیا کہ شیرانی پری پیر بوتگت

ہر دریگءِ سرپتگت دراہی تئی
تئی زہیراں چم شہرءِ بستگت

و پتگیں مارانت منیراے کشکءِ در
ءِ منی ہمراہ زیمیں وسوس انت

چینچو دُور ءِ درا بُروت مردم
دانکہ جندءِ دلءِ بُروت مردم

سپہ شپءِ دیدگاں بشانہ جتہ
تاں چراگءِ تہا بُروت مردم

مرچی دنیا گشئے تی پیرشاہ انت
زاناں لوگءِ پدا بُروت مردم

اے وڑا کس پہ منزلءِ نہ رسیت
کشک اوشتنت گڈا بُروت مردم

دیر انت ہور انت بلئے نہ بنت پیوست
سر بہ گی وہد یا بُروت مردم

آ بہشتءِ منی ارماں قبر انت
چوں ہما میتگءِ بُروت مردم

انچ وتا جستگاں منیر پدا
ہچ نہ زانتہ کجا بُروت مردم

چَچَ، کَشکَ، پَدَ بَوَتینَ
پَرشَگیں دِراہی یَ بَوَتینَ

ما پَ داوائی پَ ترا اَتکیں
دِژمنی مِیگَ بَوَتینَ

سُہے پَلّے پتو سَوگات گُتیں
مہلبیں دانے بَوَتینَ

وَاب سِنگاریت تی زِیبائی
گندے پتا شِپے بَوَتینَ

دریگتے اچ تو دور شت بکتیں
دریگتے مردے بوتین ءے

من اوں چکندے مال ات ءگوستاں
تو اگس بس گے بوتین ءے

دیم ء دریاے بوتیں ء تو
کاگدی بوجی یے بوتین ءے

مرگ ء رند ہم پتو سفر بکتیں
دوزہ یے، جنتے بوتین ءے

تیوگیس عمر ء بس ہے جیڑات
چے بوتین ءے چے بوتین ءے

من منیر ہستی یے کتیں معنا
تو ہمیش ءے ہے بوتین ءے

ساہ ءِ جاں بوتنت جتا، سر بگر انت
پتو اوشتوک انت بیا سر بگر انت

کشک من ساگ ءِ چماں کتگ انت
پاد ہیران انت کجا سر بگر انت

بندیں دروازگاں پُرس انت تئی گنوک
کتہیں بوشتنت کہ چٹا سر بگر انت

آزماں منزله دیما کنیت انت
مُرگ دعاہانی وڑا سر بگر انت

تئی نیں واباں وتی گون کناں
وہدے استال زرعءِ سر بگر انت

نوں ہے تالہ انت چراگانی
کہ تہاریءِ وڑا سر بگر انت

اتک ۽ پ۽ وٲ، پ۽ وٲ ودارائے
تو گوں تهنائی ۽ چوں زیبائے

زندگی تئی جٲائی ۽ لٲے
من شموشان ۽ تو دل ۽ کائے

رنگ مٲان انت تئی بیوانکی
تو منا چنچو شمیر پرمائے

وہد تو ماں چنان پیداک انت
تو کہیبانی آرگاں جائے

ساحرےء نہالے کشتہ ادا
چم بندانت ہمک تماشاء

من تئی زہرء و تا ایرجناں
تو منا پہ حسد ساڑائے

چو کہ تاجے سرے ئے ارواہے
چو چراگےء چمےء پادائے

تو منارا بگش کہ زندگ بو
تب بدل بیت بلکیں داوائے

من منیر گر نچےء کتے رپتاں
عکس تثنےء نسیب دریاء

نَشْتِگِ اِنْتِ ءِ گُجَا گُجَا تَرِّیتِ
اے زمیں مہرگِ ءِ وڑا تَرِّیتِ

تو کہ بچکندے تیوگیں گیدی
کنیت منی لککِ ءِ سرا تَرِّیتِ

اے شپِ ءِ نیمِ ءِ گیراتکِ ءِ تو
سُہبِ گونجے بہ بیت بہ واتریتِ

مہلبیں مہرانی تئی پُشتِ ءِ
گوات چو عاشقِ ءِ دلِ ءِ تَرِّیتِ

تاہے چوں بدل بکنت جِراں
وہد کہ جلکِ ءِ وڑا تَرِّیتِ

من پتو سرگراں، گپارِ ءِ وڑا
آزمانے منی سرا تَرِّیتِ

نوبتِ ءِ گم منیر آہویے
تئی مسامانی ساہگِ ءِ تَرِّیتِ

بُزوراں و اباں بہ لڈاں زمین نیت گوں من
من اچ تو دور بہ جنزراں زمین نیت گوں من

تو چو کہ شہمےءِ دیمءِ منی روان ئےءِ من
دمانے پشتءِ بچاراں زمین نیت گوں من

ز مانگءِ را سفر گرنج انت دامنءِ لمبءِ
بلئے من نشنگءِ جیراں زمین نیت گوں من

ہما انت من تی گشانءِ را آزماں گُشتگ
تی ساہگءِ چہ بہ کنزراں زمین نیت گوں من

من نشنگاںءِ گوں مرگےءِ آزماں لکیت
برے برے من رواناں زمین نیت گوں من

یہ کوہن کپتگیں اہدے، مناں، شپادی انت
کہ کشک وارتنت چناکاں زمین نیت گوں من

تی ہلکءِ راہ بران انت منارا اچ وت دور
بلئے پدانوں بہ تراں زمین نیت گوں من

بنوش ہر تہاری ءِ ءِ روک یوگی نہ انت
گنوک بوت ءِ پیمتہ گنوک یوگی نہ انت

ہما زمانگ ءِ پتو ہدوک اتمان، من زانگ ات
کہ مردم ءِ را اے وڑا ہدوک یوگی نہ انت

چو درپشنا کیس شمیرے ءِ بہات ئے روشنا مدام
بلئے چو شمیر ہر دپ ءِ رچوک یوگی نہ انت

پتو اے تیوگیں جہاں، گنوک بیت بہ بیت، بلئے
ترا پہ اے دیوانگ ءِ گنوک یوگی نہ انت

تئی درد وہدے گوں مناد چار کپت گشتگ ئے
کہ عشق ءِ کوہن کپتگ ئے تہ نوک یوگی نہ انت

منیر کسے الوتاں چراگ کنت ءِ بال دنت
بلئے زمانگ ءِ شپ ءِ را روک یوگی نہ انت

چہ چراگاں جتا توارء انت

وہدء دیتہ ترا توارء انت

آئیء رنگ منی معنا انت

آ منا پہ منا توارء انت

زندگی کہ گنویس لیہویے

یا و ہاموش انت یا توارء انت

تو ادائے بلئے تئی آواز

مارا آ نیمگء توارء انت

شہر چو جنگلےء ہاموش انت
شہر چو جنگلےء توارےء انت

آ و نیلیت من گپے بکناں
آ منی شہرگےء توارےء انت

انچو اوشتاتہ بے توار کسے
کہ من زانتہ منا توارےء انت

پتو ہاموش کرنےء بوتہ
ایچو زوتیاں میا، توارےء انت

گران کنت الوتانی امروزےء
شپ کہ بیوانکیء توارےء انت

بے تواری تئی اوں جادویے
مے توارےء تہا توارےء انت

عاشقی آپؑ زیرِ انت درِ پشتیت

نہ منا نہ ترا توارءِ انت

توں تہاری وتا اول منیم نہ کنت

روشنا روشنا توارءِ انت

تئی وڑا کئے منارا زانت ادءِ

کئے منا تئی وڑا توارءِ انت

گواتءِ سر داتگنت دگہ نیمے

شب چراگاں پدا توارءِ انت

انچیں جاہے منیر سر کپتہ

اودءِ ہرکس وتا توارءِ انت

بس اے زروکیں گیر دُنانی پشت کپیت
 یا لُدوکیں گوات شپانی پشت کپیت
 یک بارگیے کتے و ہدءِ تنداں جت
 پہ داناہاں مئے نادانی پشت کپیت
 زی و است ات، چاکر، دنیا، اسپ، سپاہ
 نوں پہ مُریدءِ تہنا حالی پشت کپیت
 و ہدءِ گوات انت آپ کنان انت زمزیلاں
 گلن آجو بنت تئی زندانی پشت کپیت
 شپ چہ بیگاں سہب چہ دیمءِ دَرَسِ گران
 چینچو گران انت تئی ارزانی پشت کپیت
 تو کہ تیابءِ سنیلءِ تہنا درکائے
 مل دنت آپءِ دستءِ روانی پشت کپیت
 چمءِ دلءِ آزماناں گندگ ہیچ نہ بیت
 زیر برمشءِ رنگ گدانی پشت کپیت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

زندگی ءراہلک نام ءنیست

وهدے مرگاں سپت بندات گتگ
 وهدے استالاں مُسلاں پتک انت
 شب منی ہلک ء گنگرانی سرء
 نر میں گاماں گوں ر ہادگ بوتگ
 بُست کناں بوتنت شُد یکیں ز ہیروک
 یک ء دو میتگ ء پیریں زالاں
 واب دورد اتنت جنترانی گراں

.....

دوشی گورچ گوں بز ہنگیں جان ء
 وهدے دمکانی تہا تالان ات
 بند اتنت چم تو امیں گلانی
 من وتی آس ء سرون ء نشتاں
 کتو کیس زگر ء کتو کیس طاعت

یات کتقت نام کردگار و توتی

چندے ساڑاپہ شاہیں ستارے

حیمہ یے بستگ من درودانی

گوں سلاماں سفر بنا ے کتگ

نیواہیں درے در یگانی

آگہیں موکلاں منا پُرس ات

پہ کئے ے بے چراگ راہی ے

پہ کئے ے تئی سواساں بانزل پر

کندگی بوتگ دل زہیر واریں

زیمیں او ماناں توازہ کرتگ

.....

توہمائے تئی دیدگانی تھا

وہد یک پادے سرا اوشتا تگ

روچ دمبارت کسہانی تھا

دوریں استالے کنت ترا چاریت

گم تئی چوکہ سہیل ے شہمیت

پہ زہیریں شپاں چراگے بے

پہ تہاریں مساپتاں ماہیے
 مرچی من لوگ ۽ ہلک یل دانتت
 باندا تئی گم دیارے ۽ رنگ ۽
 ڈرسیں بے لوگ ۽ دراں امبازیت
 دردئی من گوں توشگاں راہ ۽
 گونہنگیں چادر ۽ لمب ۽ بستگ
 کوہسار ۽ تیب ۽ گیا باناں
 روچے پوشاکے بدل گت چہماں
 کوش ارواہ ۽ چخت سی یئنتت
 نوبت ۽ تئی ایں دل ۽ دشت ۽
 گشتگ انت راہ ۽ ساز اتگ چیدگ
 توشگ اوں گت اتنت چادر درتگ
 بس ہماگم چو جمبری پئے
 انگت ساہیل انت مئے سر ۽ بان ۽

.....

روچ وھدے کہ سر ۽ رُست منی
 پاداں دمبرتگیں نیمونے چتگ

ذِرچکے ۽ چیراچ کنگ چادر
 نشنگاں ساہتے بہ سا ساراں
 گو سنگیں سال ۽ ماہ ۽ روجانی
 یک یک ۽ در یک بندگت اُنت
 سچ نہ متنگ تہ اُبینگ بوتان

.....

دیگر ۽ وھد ۽ واب پُرشنت منی
 من کہ چاراں داں کما شیں مردے
 پاگ ۽ کشتگ ۽ کر ۽ ایرے کنگ
 لئیب کنت ترواں گوں پادانی
 گون من دلگوش بیت ۽ چوش گشیت
 ”لا گریں اوست یا سلاہ کنٹیں
 دُژ من اُنت ہر دو وتی واھند ۽
 تو کہ اے راہ ۽ پاد ایر کنتت
 آبلہ بیت تیوگیں ارواہ
 کینگ ۽ کوہ بیت کرودے سکیں
 زہرگ ۽ سنگ آپ بیت ۽ رچیت

تو مہ پُرس ۽ اوں من ترار اگشاں
 زندگی ۽ راہلک نام ۽ نیست
 سر جنت کشک ۽ سر جنت مردم“

.....

مارا شوہاز ۽ گنوکیں د مکاں
 روچے نیونے ۽ راہ یے بُرتگ
 روچے رنگے دُچار بوت منا
 زمز میں تیاب ۽ پُٹ ویرا نیں
 مہرا مہاز ۽ شاہگانیں ڈر چک
 دور ر سریں کتور ۽ پُٹی ایں گیا باں
 سُر مگیں کوہ گوں گر ۽ گاراں
 گونڈکیں میتگے گوں گل ۽ دراں
 انچیں زیبا ۽ کسانیں ہلکے
 کہ تی جہگی ۽ یات ۽ گچیت
 چوگشے دست ۽ دل ۽ جاگہ کنت
 یا کہ چمائی تہا و اب کپیت

یک گنو کے گوں لا گریں جان ۽
 زند ۽ بے اوستیاں تمر دگتگ
 ٹپ در چنت ۽ کندگاں سازیت
 شہر ۽ آبادیں دیدگانی تھا
 روج ۽ قوم ۽ کشیت و دار ۽ انت
 باندا دنیا تو امیں جنگل بیت
 گوں وت جیڑ بیت ۽ گلگ سینگاریت
 ”بس اے جولاہگ ۽ چہر ۽ گندے
 اے منی اندر ۽ مرگاں دے ننگ نیلیت
 روچاں ریسیت ۽ گشا نے سازیت
 چکیں تانجواں اڑانت استال
 روج ۽ رحمان ۽ دلاں برہنگ کنت
 اے منی باطن ۽ کر پاساں مدام دوزیت“
 مردے گندیت کتیں بچکندیت
 ۽ کشیت انت کہ سر بگر مہلہ
 کشک نا ذراہ انت ہج بیسہ نیست
 کئے بزانت پخت روج زندگ بنت

گوات ۽ ڈنڈ ۽ ملام باز سر ۽

ہور زندانے ۽ برگ بوتگ

من گوں اے ہر دکیں امروز ۽ وتی

نیم شپے لگاں شاپشت کپ ات

.....

وہدے دنیا ۽ دل درآمد بیت

کس وتی لیکہ ۽ نہ بیت سر پد

من داں اُمبرے نزانگ ات کہ منا

کئی ودارانی تانجواں داشتگ

پمنا اے شد یکیں امروز ۽

ہُشک ۽ ہالیگیں کوار ۽ چے مان

بس گوں یا کوتیں زہیراں رپتاں

لاسکیں ارس اتنت چمائی تھا

بے طلب بے مراد سرگرداں

روچے جولاہگ ۽ ہلک ۽ رستاں

دیت کو اس ۽ پکیریں مردے

دیم ۽ رُژنا چولا گریں شینکاں

مہروانِ انت چوماہِ ماہکانِ

وہدے ترانِ ایتِ رچنتِ آبریشم

اَچ من پُرسیت ”چہ کجا کائے؟“

نامِ پرداتِ کوچکے ءِ وِتا

ز ہنگیں بے دیاری ءِ دردِ

چونڈ کے پاتک بے توارِ ءِ منا

من کہ پادا تکاں منانا دینتے

بس ہے مہرِ بزیں ساچانِ ءِ

زندگی من چوتگردِ ءِ گوپتگ

.....

روحِ درکنیتِ گوں توارِ ءِ چہرِ

گوں منادِ مکِ ءِ دراں ہمراہِ انت

روحِ دو میتگانِ واہندِ انت

بیلے اودا ءِ بیلے کنیتِ ادا

وہدے کہ کوہِ ءِ کرارِ ءِ لیٹیت

چہرے وانک بیتِ عالمِ وِپسیت

کنیتِ شپِ ترانگاں کارایتِ پٹمن

ثرا نگ ء مہر گیس ہما شہر ء

کہ تئی بو ء بُساں از گار انت

ثرا نگ ء دے مکے ء اودا ہر روچ

چم من دیدار ء اُمیت ء کشتنت

گوش بر مشے ء در ء قبر کُنتت

اودا تہنا اتاں پہ وت بُستاں

ء ادا ایوکاں پتو گاراں

.....

”ذی کیوتے ء سر ادر دگتگ

جمبراں گو پتگِ گلگ سچکانیں

موسم ء ارساں چنک سر رتکنتت“

اے گنو کے کہ عومرے نام انت

گپ کنت انت ء دلاں بر ہنگ کنت

وہدے چمائی تہا سر کشیت

پاشک ء پد ر کنت تو امیں رازاں

دردے پر کوہ ء ریکپادانی

ڈر چک ء دارانی زبان ء ثرانیت

.....

مرچی پہ کاهے بوجے شوہازے
 سہبے مہلہ من جنگلے رپتاں
 دُور گنداں کہ عومر انت نشنگ
 چمے کپت انت منا، توارے گتنگ
 من شتاں دانکہ گوں وت مُشکول انت
 دستے پادانی لنگاں بستیں
 رنگی ایس راڑاں گدی پیرائیت
 ”بیاد رامد سپاہی جوڑ کنیں
 دُتکیں شہرےءِ ماواہندیں
 لشکرے انکتہ کمیں لوٹ ایت
 بیاوتی دستے پاداں دوست مہ دار
 باندا ڈر من چہ چار نیماں کنیت
 اے منی دُتکے رنگے عزیزے
 گلڈیں دنیاے گتنگ دیوانگ
 من عتو بے گمے چوں نشت کنیں“

.....

من زاناں کجام وھد انت اے
 من زاناں کجام دیار آں
 عومر و دتکلیں شہر ز ہیراں
 مڑتگیں آسے پداروک گتگ
 پہوتی مہرگیں دل و درد و
 من سپاہی اوں جوڑ گت نہ گتگ
 نہ سلاہ یے منارا دست و انت
 بس دل و عثر اولانی واہنداں
 بس ہے جیر گانی ہمراہاں
 جیر گا آں پدابہ و اتراں
 پہتی مسک و مہلبیں ذروتاں
 پہوتی واہگانی ہنکین و
 پہتی ز ہیر و تر کل و داگاں
 بلے ارواہ سی اتگ پیر انت
 بلے چٹمانی رنگ مظان انت
 عشق رسے کہ تہا زندگ بیت
 درد و رہند مرگ اوں نیلیت

سمو ترا چے دوست بیت

سمو ترا چے دوست بیت؟

اے ہلکہ ءِ مسکین سبہانی سمین

یا جمبر اں گوں گو پتگیں بیگاہ ءِ دل

سمو ترا چے دوست بیت؟

سمو آگس ماہ ءِ تئی

گل ءِ دریگ ءِ جاگہ ءِ من ایر کنناں

تو چے گشے؟

سمو ترا چے دوست بیت؟

سمو آ استال ءِ آگس

بیاران ءِ بوجگی پتومن اڑ کنناں

دریا ءِ نمبیں الوتاں گوں

سر گرے کائے پمن؟

سمو ترا چے دوست بیت؟

مرچاں منادول پنت دنت
زیبائی و زور و تئی سو تے بکن

و بیگہ و سرپ بستگیں

مرگانی دیم و شاک پدے

مرگ اوں ترانا لاں بہ بنت

من اش کناں

سمو ترا چے دوست بیت؟

اے ہلکہ و مسکیں سمین

بیگاہ و دل، ماہ و دریگ

استالیں بوجیگ یا کتئی

پرزیمریں زیبائی و

سو تے ماں مرگانی دپ و

سمو ترا چے دوست بیت؟

منی گيا باں

منی گيا باں

منی ہنکین

نہ چاریت مردم ۽ ہمراہ

نزانہت ہیچ چاڑ ۽ کئیپ ۽ گم

منازوریت ۽ گولوت کنت

منی ہنکین منی گيا باں

مدامی گول من تہنا انت

منی گيا باں

منی تن انت

چہ لال ۽ پینگیں رکاں چیت بینگ

۽ شہکوراں توازہ کنت

منی گیا باں

منی اے پڑشتہ پادی انت
گشے کہ بے چراگیں گلے ء

کرزاں گوں پیڑاتہ

غٹشتہ جوڑکنت بانزل

پہ زیمیں واب غارماناں

منی گیا باں

منی مہذب

منارا پگر ءوز و اسانی آتراپ ءروگ نیلیت

منارا پہ منی چٹماں مرگ نیلیت

مناد سیت کہ زیبائی

گوں منیم ءرنگ ءورپش ء

راہ غرہنداں نہ بیت تورگ

منی گیا باں

مناراچہ تہاریں سجدگ
پونگیں پگرانی ہمک بازارغ لکینیت

منی گیا بااں

مروچی من وتی گیا بااں

شد یکیں کونجے ع سُنٹ غ

کما تہ عرواں داتہ

من جہل عیاں

بلتے آگپ ع تران ع انت

گوں نرم غ مملیں شینکاں

مروچی کتیں دل قہر انت

گوں راہ ع سنگکاں

گوں لوگ ع ایریں شکت ع آدینکاں

منی گیا بااں گوں کونجے ع سواد ع انت

مروچی من

زمین ع آ زمان ع تہنا واہنداں

تہنائی

گنداں چہ دُور ۽ پدِ رانت

یک کاروانی ساہگے

آپ ۽ تہاماں دا تگے

وہد ۽ گدے دیم ۽ گتہ

اے سہب ۽ بیگاہ، روچ ۽ شپ

گل موجرانت

شیرانی گل من زرتگ ۽

سازات وتی بیوانکی ۽

مہنازیں بت

شہمی نہ برمشے نیکہ دل

چتکے سلوریں وسوسانی نام انت

مرچاں زندگی

گنداں چہ دُور ۽ پدِ رانت

یک کاروانی ساہجے
 آپ ۽ تہا ماں دا تگے
 من اوں وتی بیوانکی ۽
 زیبائیں بُت آپ ۽ تہا
 مل دات پلے آپ بیت

.....

یک بینگیں مونجے شلیت
 آدینگیں ملکے پمن ۽
 چو کہ ہتم رتگ منی
 ہر چاریں آ تراپ ۽ گوراں
 یک مملیں تہنائی ے
 تہنائی ۽ پوش ات منا

.....

زی کہ زینپیں بیگہ ۽
 استین ۽ تزی بستگ ات
 نودان ۽ من قاصد گتہ
 بل مہرگیں ارساں وتی

اینگوہہ شنز

دارے نہ انت، سنگے نہ انت

تہنائی یے پولنگ بیت

.....

گوش چہ بہشت و بتلگ ات

رزانی یک شارے تنکلیں پوش اتے

استاریں اسرارے پتانت دامن و

مہرانی شہدیں الوتے

گرنج و انت

واسانی گرم و مہلبیں

آزارے مشت انت مہراں

وہدے چہ اجنزاں بوت

گوش و گوں دز بندی گتہ

یل دے کہ بیان و منی

تہنائی و پار و کش

کے زانت کہ دنزیں بہ بیت

.....

سہی کہ مرگاں بست کتہ
 واب ۽ ملاراش چند اتنت
 چہ کہر بانیں بانزلاں
 گو گو اش انچو بتلگ انت
 چوکاروانے کہ وتی
 و ہد ۽ چہ پیسر سر بہ گی
 تگ بستگ اش دمک ۽ دراں
 دُرسیں کنگاں ہلکہ ۽
 الہان ۽ مہرگ رتگ انت
 ناسر پدیں مرگاں بگش
 در چکے ۽ نیکہ آپسرے
 اے شیشگیں زیبائی ۽
 تراول کجا درمان بنت
 منیمے بہ بال ۽ پوہ بے
 چہ ناز بوئی ساہگے نازرک تر انت
 من گوں اے ہنکین ۽ وتی
 گوں کا گدیں تہنائی ۽

تاں پلوء لگاں رواں

.....

بیلی منی ارواہ و ساہ

راستے کہ اوست و من تئی

زند و دمان تزارنگ انت

پہ تئی اسلیس نیادے و

بے رنگیں زند و را وتی

روچے یہ رنگے مالہ

بیلی تراچم و تھا جاہ انت منی

بیلی اے ساہ و پہ ترا

من چو تگرد و پچ کناں

بیلی نون تو کہ اتلگ و

یک نیکی یے انگہ یکن

یک تو رو یے انگہ بہ لڈ

بیلی منی تہنائی و دیم و مہ تند

اینچو و زانے کہ منا

تئی اے ہزاری و اہگ و

چہ ہر کس ء یگر گتہ
بکشاتہ یک تہنائی یے
اے کس ملیکیں حاجتہ
اے ماں میا تکمیں جاورے
گول من مرٹیت انت ہر دماں
ہر دم سلاہاں دور دنت
جیڑیت منا، کندیت پہ من
گریتیں چو دیدوکاں منی
اے زندگیں تہنائی یے
بیلی منی تہنائی ء دیم ء مہ رتند

کِسّہ

من پتو کسبے بو تیناں

چو کہ سیمر گے عسرے بانء

رسگیں در چکے عچوڑے شاہاں

وہدے کہ در داڑا ننت

زیمربنت

ناگاہ سیمرگے پریے گندیت

وہد آزمان عزمین عنیامء

بیت شنیکے عودگے شنیک گوپیت

ہور گواریت

عورئیں رہسراں بانزل سبزانت

سنگ ۽ سیاہ بنت بے
کسہ ۽ یسرگ ۽ پری
بال کنت کلین ندرہ پہ کہیب
ہلک ۽ ہنکین

زر ۽ کوہ، گیاب ۽ گو چگ
زیر ۽ سوت، دل ۽ چم

زہیر ۽ ارماں

من اگس کسہے یوتاں

تہ من اوں بال کناں

چمّ تئی سبزئ نازینک اُنت

دنیا چنچو بے رنگ اُنت
 پچماں پچ کن رنگ نج اُنت
 سنج اُوں دا بے پچ بگر اُنت
 پچماں پچ کن هور به بیت
 دنیا گوانزگ اوستانی
 گندیت و هدے پچماں تئی
 پر بندیت نوکیس لیلویے
 دنیا اینچو سبز نه اُنت

مرگ منی اے گیا بان ء
 هر روتئی پچمانی تھا
 مست ء گنوکی بال کنت

زندگی ۽ راہلک نام ۽ نیست

پول جنان ۽ سوت گشت
گیاباں سبزیں در چکانی
پرچا اینچو سبز نہ سبانت

شہر ۽ وابے دیست منی
چمائی تہائی بوجی أنت
گرام کتاری لڈ ان أنت
لڈ ان ۽ نازینک جنت
دریا اینچو سبز نہ انت

دریا، گیاباں یادنیا
کسے اینچو سبز نہ انت
چمائی سبزیں نازینک أنت

(مچدگ.....۲)

تنگہی.....

زندیک گواچنے

چوتلاہ و گشے توتی ے

کنیت و نندیت دست و دل و

کسہانی ہتم ساہگیں موسماں

بانزلانی تہا چیر دنت

واب ساچان کنت

تنگہی.....

واب ہم گواچنے

چو کہ بوجگے و زرمہار و بہ بیت

چول کنیپ و وڑا

وہدے کہ چست بنت

ہستی و سنگ و سنگینیں دل

پینگے بیت شلیت

تنگھی، بال گرتہ تلاء ۽ تی توتی ۽
ہو..... بلئے واب تی

باریں کد

اچ تی سر جہ ۽ شیب گپنت پہ من
تو گمانے کتہ نیکہ من جیرہ تہ
تنگھی.....

گند امر و زکلیں یہ درواز گے

دیم ۽ تیچ بیت،

گڈا ہستی ۽ رنگ شہمنت پتو

پشت ۽ کہ تیچ بہ بیت

دیدگاں بند کنت

تنگھی۔۔۔ زندیک گواچنے

تو کہ زند ۽ وتی واب آپ داتگنت

واب ہم گواچنے

سبزات و ابانی تی مچکدگ

من اے سہتی

تئی زبیں مچانی بیوانکی ء ساہگ ء نشتگاں
 چم تراش انت منی گہتریں گواچنے
 چہ اے بے موہمیں نوبت ء شادہاں
 چہ ہے توتی ء

چہ اے و ابانی سرمست ء دیوانگیں بوجی ء
 گہتریں گواچنے
 تنگہی

دل گشیت زور اے امروز ء دروازگ ء
 بلکم ء گلیمھ بکن

انچو کہ پشت ء دیم ء سماء مہ بیت
 تو پین دیم بدے واب موار دیں
 من پتو دیدگاں زوراں راہی کناں
 پلے سبزیت پدا کسہانی ہتم

واب مانا ہاں پلے درانڈیہہ کنت
 پلے گمرہ بکنت اے تئی مچکدگ

انچو گمرہ کہ گوات ء راز مزیل پاد ء بدنت
 تنگہی

تو نہ دیتگ منا

من تئی سہتی آں

ایج ترامد تے رندشتہ، پتو

گواچنے سازتہ

سبز ۽ لڈ وکیں یک گواچنے

زندگ انت چوکہ آپ ۽ وڑا

چوکہ آدینکے ۽ باتن ۽ روشنا

پار سا چوکما شیں تئی واہگاں

چوکہ بے تراشیں پیروزگے

چومنا

چومنی شُشتگلیں مہراں

تنگہی.....

زندہ ہم گواچنے

واب ہم گواچنے

توشیر چه پنیم ۽ پر بندے

توشیر چه پنیم ۽ پر بندے
 انچو کہ جمبر مانشان انت
 یا انچو کسے استالاں
 مرگے ۽ کدوہ ۽ چ بکنت
 یا چو کہ زنیپیں اکرارے
 دریا ۽ چولاں گون بہ بیت
 انچو زیمے نازا کیں
 پہ واس کدیت ۽ آگاہ بیت
 انچو گبارے ۽ پشت ۽
 ہلکے چٹماں پہمیان بیت
 توشیر چه پنیم ۽ پر بندے

توشیر چه پنیم ۽ پر بندے
 تئی آس بلوریں لبرانی
 مانا چنچوں لچ کثت

اندیم نہ انت پدراوں نہ بنت
تی درد ۽ ساہگ ۽ جُزبان ۽
کشکانی زہیراں زوریت روت
توشنیر چہ پنیم ۽ پر بندے

توشنیر چہ پنیم ۽ پر بندے
چو اہدے و اباں مقانیت
چو و ا بے چٹماں ر ہن بکنت
انچو کہ روکیں اہوالے
ناگاہ سواساں مان اڑیت
چو ماہ بنیت در چکانی سرا
ناز رکیں چراگاں روک بکنت
انچو کہ ملائک راہ سراں
کر پاسیں کنپیاں شنگین انت
انچو کہ پخے ارسکیں
اہدانی ملا راں پر رچیت
توشنیر چہ پنیم ۽ پر بندے

بَنگِ مِتَلگِیِ رِواجِ ءِ سَا ہِگِ ءِ

دلِ اِنْتِ کِہِ دِمِبرانِ کِنْتِ
ءِ گَہاَنِیِ تِراوِلیسِ بَدَنِ شَلِیْتِ
مِنِ دِیْتِگِ اَتِ
تِئِ بَنگِ مِتَلگِیِ رِواجِ ءِ سَا ہِگِ ءِ
چِوِ مِہِرگِ ءِ رُذانِ اِنْتِ
اے شِہرِگِوِں کِہِ وِکیسِ رِوشنایاں
اے دِروگِ ءِ رِاسْتِ
اے دِمکِ ءِ دِرِ
تِیابِ گِوِں اِپِتِگیسِ تِنِ ءِ گِواہِیِ ءِ
چِراگِ گِوِں زِمینِیْسِ دِرِ دِءِ لَدِّتِ ءِ
رُذانِ پِوشِگِ ءِ اِنْتِ
تِرا ءِ تِئِ مِلا رِیْسِ زِیْنا کِیِ ءِ
مِنا، مِنی گِنو کِیْسِ اِیو کِیِ ءِ مِلیْپِ ءِ
بِچا رِئِیِ

اے بنگِ متلگیں رواجِ ساہگ ء
مے زندگی چوز روں تاکِ رتگِ انت

من یک شے تہاری شاتلے کتہ
تہ اش کناں

کہ گوات اپنوستر بیت ء کئیت
تہ ڈگیت ساہ گواچن ء

چراگ اچ و تا کہ گیش

آس ء تالہ ء زہیراں ونڈ کنت

تہ زندگی ء چم آبلہ بیئت

پمیشکہ دل گشیت

وتارا چوز ہیری یے

نلے ء باتن ء پہ کش

چہ گوات ء روشنائیاں جتا

دوربو چہ دروگ ء گواچناں در ہیں

کہ نوں اے گلہانی تراولیں بدن شلیت

تئی بنگِ متلگیں رواجِ ساہگ ء

مناگوں جمبرال مہرانت

مناگوں جمبرال مہرانت
پہ ترپے آس
چنکے آپ
دمانے آزمان ۽
یک بچکے گلزمین ۽
ہاترا من درپہ درگرداں
پمشکہ کہ مناگوں جمبرال مہرانت

من آسے ساہگ ۽ بال ات
کہ مانداشتگ و تا کر پاسکیں و ہد ۽
من تا سے آپ شوہاز ات

عءِ ارواہءِ منیءِ ہارملاں اُنت

دمانے آزماں کشنگ

کہ مرگانی تو اراں بال داتگ و پتگیں تاہیر

بچلے گلزمین زرت عءِ کش عءِ نادینت

منارا الوتاں زندانے عءِ کرتگ

کسے بنیت عءِ اے زندان عءِ پکن بیاریت

یہ ترپے آس، چنکے آپ

اشاں زوراں پوت من جمبرے سازاں

مناگوں جمبراں مہرانت

ملار

مارا زیبائیءِ بنگانی ملاراں گپتہ
جاگے سازسواساں گوں مئے مان اڑانت
جاگے رنگ مئے دامنءِ لمبءِ دارانت
چم کشکانی دمانے اگس پتا بہ کپنت
کایننت تئی مہپرءِ پیچانی تہا چیرہ بینت
مارا زیبائیءِ بنگانی ملاراں گپتہ

لبز شپ کپتگیں اے ہلکءِ موالانی وڑا
اچ وتا دُور روانتءِ وتا شوہاز کنت
جیرڈگاں پُرتگیں درپے وتی ہنکین کتہ
دُور اوشتا تگیں گویاک ندارہ چاریت
مارا زیبائیءِ بنگانی ملاراں گپتہ

کد زمانگ تئی دوچانی وڑا زیبا بیت
 بیگہءِ نود تئی زلیپانی سلامءِ بیانت
 گوات ہر روج بہ سندیت وتی کوشی تاہے
 پہ تئی بوئے بساں جانءِ گباراں بہ مشیت
 مارا دیوانگیں چاگردءِ ہزانگ گون انت
 وہدءِ دست بستہءِ سر جہل کتہ اوشتاتہ
 مریچی چہ دورءِ گدارے ما وتا منیم کتہ
 مارا زیبائیءِ بنگانی ملاراں گپتہ

دریا گیگان کنان انت تئی گرامءِ داباں
 منی دنیا منی ارسانی وڑا رشنا انت
 نود ساچانیں تئی ہمبوئے مسکیں اہد انت
 کانگڑوہانی وڑا عاشقی زبپیں دعا انت
 رہسرءِ دمکاں گشے بال داتگ انت زہگاں
 پاد آزمانءِ سرءِ انتءِ زمینءِ چاریں
 مارا زیبائیءِ بنگانی ملاراں گپتہ

نیم واپس درءِ دریگانی

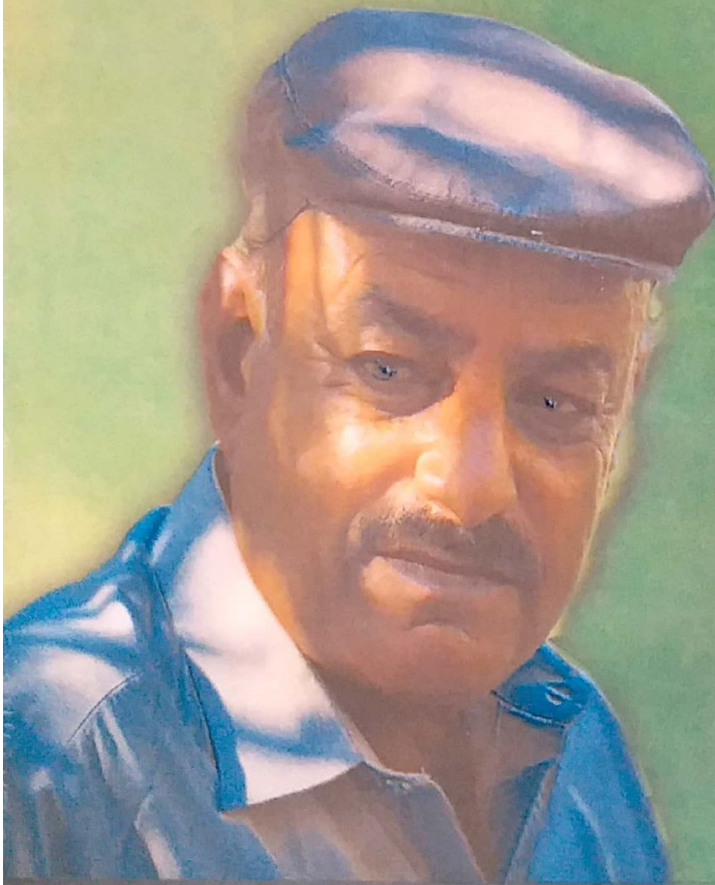
آگمیں موکلاں منا پُرس ات

پہ کئیابے چراگِ راہی تے

پہ کئیاتئی سواساں بانزل پر

کنڈگی بوتگِ دل زبیر واریں

زیمیں اومانان توازہ کرتگ

اوتاک مکران